

عنوان مقاله:

شناسایی و جانمایی سپیک ها در بافت تاریخی کاشان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

روح اله تعظیمی فر - دانشجوی دکتری پژوهش هنر.

حسین اردلانی - استادیار گروه فلسفه هنر، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.

خلاصه مقاله:

سپیک از نظر لغوی متشکل از دو کلمه سی به معنای عدد «سی» و «پک» به معنای پله می باشد و قاعدتا سپیک باید محلی باشد که حدود سی پله داشته باشد. همچنین از کلمه «پک» در مجموعه ساختمان های امامزاده حضرت سلطانعلی بن امام محمد باقر (ع) مشهد اردهال استفاده شده که در آن محلی به نام «پاپک» وجود دارد. درکاشان هم محله ای به نام پاپک وجود دارد. سپیک ها کاربری متعددی داشته اند. سپیک، جایی است که آب قناتی که محله را مشروب می سازد، در آن جریان پیدا می کند و اغلب در مسیر جوی های عمومی آب رسان قنوات بوده و گاهی آب دو یا چند محله از یک سپیک عبور می کرده و از این رو می توان گفت که سپیک ها اغلب نقشی در شبکه ی آب رسانی هم داشته اند. از جمله کاربری های سپیک می توان به رختشویخانه، غسلخانه، و سرویس بهداشتی اشاره کرد. در مورد تاریخ پیدایش سپیک ها به دلیل زلزله ای که در دوره زند رخ داده اطلاعاتی در دست نیست، اما سپیک های موجود در بافت تاریخی کاشان، بنابر سبک و سیاق معماری مربوط به دوره صفوی و قاجار هستند. این مقال سعی بر آن دارد علاوه بر چیستی، کاربری همچنین شناسایی و جانمایی آنها در محدوده ی ذکر شده و کاربری جدیدی که می توان برای آنها متناسب با کاربری قدیم تعریف کرد، پردازد. طبق بررسی های بعمل آمده در این مقاله که به روش کتابخانه ای و میدانی صورت پذیرفته است، تعداد ۲۸ سپیک شناسایی شد که از این تعداد، ۱۲ عدد سالم و مابقی در گذر زمان تخریب شده است

کلمات کلیدی:

سپیک کاشان بافت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427541>

